

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 19.4.2011

COM(2011) 218 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, ДО
СЪВЕТА, ДО ИКОНОМИЧЕСКИЯ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И ДО
КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ**

**Повишаване на отчетността на ЕС по отношение на финансирането за развитие
по пътя към партньорската проверка на официалната помощ за развитие на ЕС**

{SEC(2011) 500 окончателен}
{SEC(2011) 501 окончателен}
{SEC(2011) 502 окончателен}
{SEC(2011) 503 окончателен}
{SEC(2011) 504 окончателен}
{SEC(2011) 505 окончателен}

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, ДО
СЪВЕТА, ДО ИКОНОМИЧЕСКИЯ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И ДО
КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ**

**Повишаване на отчетността на ЕС по отношение на финансирането за развитие
по пътя към партньорската проверка на официалната помощ за развитие на ЕС**

СЪДЪРЖАНИЕ

1.	Въведение	2
2.	Финансирането за развитие на ЕС в глобалния контекст	2
3.	Резултати на ЕС през 2010 г.....	4
3.1.	Освобождаване на повече ресурси за развитие и глобални предизвикателства..	5
3.1.1.	Подкрепа за мобилизиране на вътрешни ресурси за развитие	5
3.1.2.	ЕС е най-големият донор, но целите за 2010 г. не бяха постигнати	5
3.1.3.	Финансиране от ЕС в областите изменение на климата и биоразнообразие	7
3.1.4.	Новаторски финансови източници и механизми за развитие.....	8
3.1.5.	Използване на ОПР за насърчаване на по-голям приток на частни средства	9
3.1.6.	Подкрепа за търговския капацитет на развиващите се страни чрез помощ за търговия	9
3.1.7.	Нужда от изпреварващи мерки в случай на бъдещи дългови кризи в развиващите се страни.....	10
3.2.	Ефект на помощта от ЕС	10
3.2.1.	По-добро използване на помощта	10
3.2.2.	Глобално финансово управление, създаване на възможности за развиващите се страни	11
4.	Заключение	11

1. ВЪВЕДЕНИЕ

След глобалните кризи и подновения през миналата година ангажимент да се помогне на развиващите се страни да постигнат Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) в настоящото съобщение и придружаващия го работен документ на службите на Комисията¹ се анализират постиженията на ЕС и неговите държави-членки в изпълнението на общите ангажименти за мобилизиране на вътрешни (управление на данъци) и международни ресурси за развитие, повишаване на търговския капацитет и инвестиции, по отношение на официалната помощ за развитие (ОПР), новаторските източници и механизми за финансиране, ефективността на помощта, дълга, финансирането в областта на климата и отчитането на мнението и участието на развиващите се страни в международните финансови институции. В тях е разгледан подробно напредъкът, постигнат по горните въпроси, и са открити областите, в които са постигнати успехи, и онези сфери, в които трябва да бъдат предприети повече действия. Освен това в тях е отразен напредъкът по отношение на прозрачността и отчетността в международното сътрудничество: за първи път са публикувани отговорите на държавите-членки, с които се ангажират в тази насока, и отговорите на Комисията на годишния въпросник.

Освен това информацията в настоящото съобщение ще бъде представена на Конференцията на ООН за най-слабо развитите страни² в Истанбул и на Четвъртия форум на високо равнище за ефективността на помощите³ в Пусан.

В съобщението се обобщават предложенията за постигане на общите цели на ЕС, разглеждат се начините за преминаване от сегашното равнище на ОПР към поставената цел за 2015 г., като според прогнозите разликата възлиза на 50 млрд. EUR, и се предоставят основни елементи за доклада на Съвета до Европейския съвет, предназначен за годишното обсъждане на партньорската проверка на ОПР относно необходимите действия за постигането на целите на ЕС по отношение на ОПР до 2015 г.⁴

2. ФИНАНСИРАНЕТО ЗА РАЗВИТИЕ НА ЕС В ГЛОБАЛНИЯ КОНТЕКСТ

ЕС е водеща сила за насърчаването на по-добър стандарт на живот в развиващите се страни. Когато миналата есен световните лидери се срещнаха на Срещата на върха на ООН за ЦРХ в Ню Йорк, ЕС активно насърчи глобалния консенсус за общи действия. Мобилизирането на по-голямо финансиране за развитие от всички налични източници е от решаващо значение за борбата с бедността. Повече пари сами по себе си, обаче, не създават развитие. Развиващите се страни носят преди всичко отговорност за собственото си развитие и подобряването на рамките за политика и управление. Освен че е щедър донор, ЕС разполага с всеобхватен набор от действия за подкрепа на развиващите се страни в техния стремеж към устойчиво развитие, по-специално посредством формулирането със страните партньори на политики за подпомагане, като

¹ SEC(2011) 500 final «EU Accountability Report 2011 on Financing for Development», Доклад на ЕС относно отчетността по отношение на финансирането за развитие.

² Четвърта конференция за най-слабо развитите страни, Истанбул, май 2011 г.

³ Четвърти форум на високо равнище, Пусан, ноември 2011 г.

⁴ Заключение на Европейския съвет от 17.6.2010 г., параграф 20.

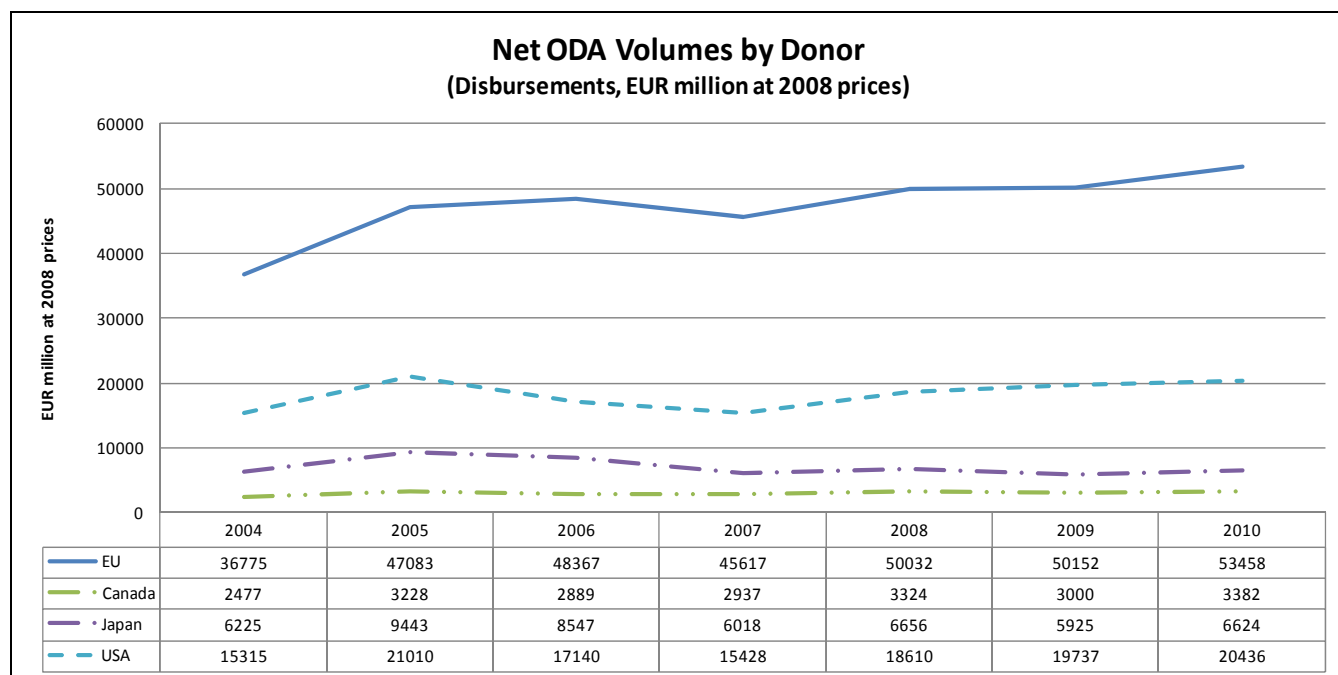
по този начин се гарантира, че вътрешните политики на ЕС съответстват на целите за развитие и помагат на развиващите се страни да се справят с глобалните предизвикателства. За разлика от повечето донори ЕС си е поставил качествени и количествени цели и тяхното постигане служи за измерване на постигнатия напредък.

Ангажиментите на ЕС се основават на глобалния план за финансирането за развитие⁵, който обхваща различни източници на финансиране, макар този план да не отразява в достатъчна степен промените в глобалния контекст, като например новите официални донори и инвеститори, благотворителните организации, сътрудничеството юг-юг и дейността в частния сектор. ОПР е най-добрият познат показател за ангажимента на официалните донори и тя е в центъра на внимание на настоящия документ. ОПР не е обаче единственият източник на средства, мобилизирани за развитие.

През периода 2004—2010 г. на ЕС и държавите-членки се падат 57 % от нетната ОПР за развиващите се страни от общата помощ на всички донори от Комитета за подпомагане на развитието на ОИСР (КПР/ОИСР) и ЕС и 65 % от общото увеличение от 25,7 млрд. EUR в ОПР. През 2010 г. ОПР от донори от КПР/ОИСР и ЕС достигна номинална стойност от 97,2 млрд. EUR. ЕС като цяло предоставя 58 % от тази помощ. От позицията си на най-голям донор в света ЕС и неговите държави-членки обещаха да увеличат разходите си за ОПР до 0,7 % от общия си брутен национален доход (БНД) до 2015 г. Това увеличение би добавило допълнителни 50 млрд. EUR към сегашните 53,8 млрд. EUR.

⁵ Консенсусът от Монтерей от 2002 г., Декларацията от Доха за финансирането за развитие от 2008 г.

Графика: ОПР от ЕС и неговите държави-членки и от други членове на Г-8 извън ЕС

Източник: КПР/ОИСР, таблица 1

Освен ОПР съществуват и други важни източници на финансиране, които са на разположение на развиващите се страни. Така например се очакваше паричните преводи от мигрантите в световен план да възлизат на около 245 млрд. EUR през 2010 г., а според някои изчисления се очаква частните благотворителни организации да предоставят около 35 млрд. EUR годишно⁶; потоците от преки чуждестранни инвестиции в световен план скоро ще се изравнят с ОПР, а новите икономически сили като Бразилия, Русия, Индия и Китай изразходват все по-големи суми в подкрепа на развиващите се страни. Макар тези средства да са от различно естество и да са управлявани по различен начин от ОПР, взети заедно, и ако бъдат използвани в допълнение към ОПР, те могат в по-голяма степен да задоволят нуждата от насърчаване на развитието и да се справят със световните предизвикателства.

3. РЕЗУЛТАТИ НА ЕС ПРЕЗ 2010 Г.

В настоящото съобщение и съпътстващия го документ се съдържат действията, предприети от ЕС и неговите държави-членки за изпълнение на различните поети от тях ангажименти. В съобщението се посочва, че по принцип ЕС като цяло е продължил да бележи напредък в изпълнението на своите обещания, въпреки че ситуацията се различава значително в различните сфери и държави-членки.

⁶

http://www.hudson.org/files/pdf_upload/Index_of_Global_Philanthropy_and_Remittances_2010.pdf

3.1. Освобождаване на повече ресурси за развитие и глобални предизвикателства

3.1.1. Подкрепа за мобилизиране на вътрешни ресурси за развитие

Генерирането на повече вътрешни ресурси е широко възприемано като най-важния начин за постигане на устойчиво развитие и преустановяване на зависимостта от помощи във времето. Държавните бюджети на развиващите се страни определено са най-големият източник на финансиране за развитие. Нарастващата финансова независимост от външно подпомагане създава необходимото фискално пространство за финансиране на ЦХР и засилва връзката между държавата и нейните граждани.

През 2010 г. ЕС и неговите държави-членки продължиха да прецизират своите методи на работа по тези въпроси със страните партньори с цел да предоставят засилена подкрепа, в това число чрез изграждането на капацитет, за вътрешно мобилизиране на приходи в развиващите се страни в съответствие с принципите на добро управление по данъчни въпроси (прозрачност, обмен на информация и справедлива данъчна конкуренция), като част от техните по-мащабни усилия за засилване на доброто управление и управлението на публичните финанси. ЕС ще продължи да популяризира тези принципи и да подкрепя развиващите се страни в борбата им с укриването на данъци и вредните данъчни практики с цел да се развие прозрачна международна данъчна среда на сътрудничество.

ЕС вече увеличи своята подкрепа за Инициативата за прозрачност на добивната промишленост (ИПДП) като нововъзникващ глобален стандарт за прозрачност и отчетност на приходите и ще насърчи усилията на развиващите се страни за подобряване на управлението на добивната промишленост в техните страни. Освен това ЕС работи за по-голяма последователност на политиката за развитие, например за евентуалното разгласяване от мултинационалните корпорации на финансови данни за отделните държави с цел повишаване на прозрачността и подобряване на корпоративното управление. Комисията обмисля законодателни инициативи по този въпрос, най-малкото по отношение на регистрирани на борсата дружества от добивната промишленост, в рамките на преразглеждането на Директивата за прозрачността, което понастоящем е предвидено за есента. Повишената прозрачност и подобреното корпоративно управление ще помогнат на развиващите се страни да оптимизират събирането на приходи и увеличат максимално своите данъчни ресурси за осигуряване на доставки на публични стоки и услуги.

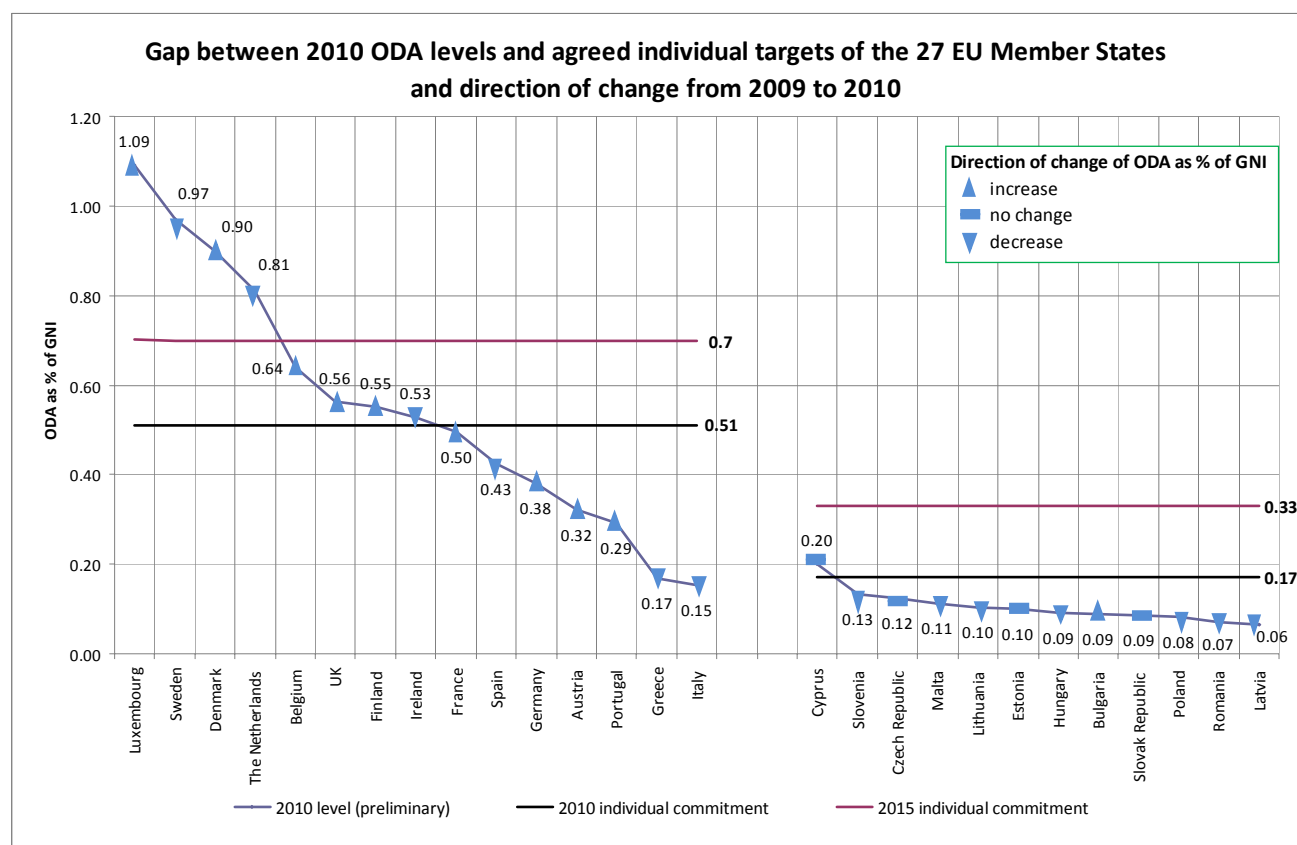
3.1.2. ЕС е най-големият донор, но целите за 2010 г. не бяха постигнати

ЕС е най-амбициозната група от донори в света, която се е ангажирала да предостави 0,7 % от своя общ БНД за ОПР до 2015 г. в съответствие с отдавна поставената от ООН цел. Лидерите на ЕС се споразумяха за тази обща цел през 2005 г. въз основа на диференцираните индивидуални цели на държавите-членки.

Част от споразумението беше реализирането на междинната обща цел за 0,56 % ОПР/БНД до 2010 г. Въпреки че постигнаха историческо ниво от 53,8 млрд EUR, което представлява 0,43 % ОПР/БНД, и мобилизираха допълнително над 4,5 млрд. EUR въпреки икономическата криза, държавите-членки не постигнаха междинната цел, като предоставените средства бяха с 15 млрд. EUR под обещаните.

Продължават да съществуват големи разлики между държавите-членки: докато някои от тях полагат усилия, за да дадат своя принос за изпълнението на общото споразумение, други не изпълняват своите индивидуални ангажименти за общите резултати на ЕС. Това подкопава принципа на справедливо разпределение на тежестта в рамките на ЕС и може би е допринесло за намаляването на размера на помощта в някои държави-членки с равнища на ОПР от или над 0,7 % от БНД. ЕС няма да постигне общата цел за 2015 г., ако всички държави-членки на ЕС не изпълнят своята част от споразумението. В този контекст поражда особено безпокойство фактът, че някои държави-членки обявиха понижаване на ОПР за 2011 г. и след това, което затруднява общите усилия на ЕС. Европейската комисия докладва за нетно разпределение на ОПР в размер на 14,95 млрд. EUR за 2010 г. В тази сума влизат кредити при преференциални условия от ЕИБ, различни от безвъзмездни средства, в размер на 5,15 млрд. EUR, финансирани главно от собствените ресурси на ЕИБ, а остатъкът от Европейския фонд за развитие и от бюджета на ЕС.

Графика: Резултати на държавите-членки по отношение на ОПР през 2010 г. в % от БНД

Източник: Годишен въпросник за ОИСР/КПР и ЕС относно финансирането за развитие

ОПР за Африка: ЕС и неговите държави-членки взети заедно остават най-големият донор на помощ за Африка, като през 2009 г. те са разпределили за континента 20,5 млрд. EUR. Въпреки това ангажиментът от 2005 г., а именно за нарастване на ОПР за държавите от Африка на юг от Сахара и за дял за континента от поне 50 % от общото увеличение на помощта, беше изпълнен само отчасти. Макар ОПР за държавите в Африка на юг от Сахара да е нараснала с 2,7 млрд. EUR от 2004 г. насам, в реална стойност само 26 % от общото увеличение в ОПР е било предназначено за африканския континент.

ОПР за най-слабо развитите страни: В рамките на общия ангажимент за ОПР през 2008 г. ЕС като цяло се ангажира да изразходи поне 0,15 % от общия си БНД до 2010 г. за ОПР за най-слабо развитите страни. Малко не достигна за постигането на тази цел. Общата ОПР от ЕС за най-слабо развитите страни възлизаше на 0,13 % от БНД през 2010 г. според налични предварителни данни. През 2009 г. осем държави-членки поотделно достигнаха прага, а други три изразходиха поне една трета от общия размер на ОПР в най-слабо развитите страни, като по този начин демонстрираха своята решимост да помогнат на най-бедните страни.

3.1.3. Финансиране от ЕС в областите изменение на климата и биоразнообразие

Развиващите се страни се нуждаят от по-солидна подкрепа, за да могат да се приспособят и да смекчат последиците от изменението на климата. В процеса на

подготовка за Конференцията на Обединените нации по изменение на климата (РКОНИК) в Копенхаген през 2009 г. ЕС се ангажира да направи принос от 7,2 млрд. EUR през периода 2010—2012 г. за **бързо финансиране за развиващите се страни в областта на климата**⁷. През 2010 г. ЕС като цяло предостави 2,34 млрд. EUR в съответствие със своята цялостна цел за 2010—2012 г.⁸ Освен това ЕС е в процес на търсене на варианти относно начините за изпълнение на ангажимента на развитите страни в рамките на споразуменията от Канкун за съвместно мобилизиране на 100 млрд. USD годишно до 2020 г. от различни източници (обществени, частни, двустранни, многостранни и новаторски) за посрещане нуждите на развиващите се страни⁹. Разработването на съпоставими и прозрачни методи за измерване, докладване и проверка на финансирането в областта на климата остава основно предизвикателство. Въпреки че ЕС и неговите държави-членки постигнаха съществен напредък при докладването относно своето изпълнение на бързото финансиране по прозрачен начин, по-нататъшните подобрения в тази област, по-специално по отношение на по-дългосрочното финансиране, ще бъдат от значение за запазване на доверието в международния процес.

Защитата на биоразнообразието заема също една от челните позиции в дневния ред на ЕС. На конференцията в Нагоя относно Конвенцията за биологичното разнообразие (КБР) през 2010 г. ЕС пое ангажимент да увеличи значително финансовите ресурси до 2020 г. с цел да изпълни ефективно стратегическия план за периода 2011—2020 г. и „да предприеме ефективни и спешни действия за спиране на загубата на биоразнообразие, ... като допринесе за ... благосъстоянието на хората и премахването на бедността.“ Няколко държави-членки обявиха, че ще увеличат значително своите ангажименти за съхраняване на биоразнообразието в развиващите се страни.

3.1.4. Новаторски финансови източници и механизми за развитие

Тъй като помощта никога няма да бъде достатъчна за посрещане на финансовите нужди на развиващите се страни за постигането на ЦХР и други договорени на международно ниво цели за развитие, ЕС пое ангажимент да обмисли сериозно новаторски механизми за финансиране със значителен потенциал за генериране на приходи с цел осигуряване на надеждно финансиране за устойчиво развитие¹⁰. Няколко държави-членки на ЕС вече използват различни новаторски източници и механизми, чрез които до този момент са събрани около 13 млрд. EUR за развитие. Макар няколко държави-членки да обмислят допълнителни източници и механизми, все още не съществува общ подход на ЕС относно новаторските източници и механизми с най-голям потенциал за генериране на приходи. Механизмите за изразходване на приходите от новаторски източници трябва да съответстват на договорените принципи за ефективност на международната помощ и да избягват създаването на паралелни разходни канали.

⁷ Като неговата част в общия ангажимент на развитите страни да предоставят нови и допълнителни ресурси, в размер на близо 30 млрд. USD за този период.

⁸ Съгласно отговорите на държавите-членки на годишното проучване на Комисията относно финансирането за развитие, вж. том II, приложение 4 от SEC(2011) 501 final. Предоставените от държавите-членки цифри бяха леко адаптирани в сравнение с предварителните данни, предоставени за доклада на ЕС за Канкун относно бързото финансиране, приет от Съвета на 6.12.2010 г.

⁹ Вж. Работен документ SEC(2011)487 на службите на Комисията от 8.4.2011 г. относно „Увеличаване на международното финансиране в областта на климата след 2012 г.“

¹⁰ Заключение на Съвета от 15.6.2010 г. относно Целите на хилядолетието за развитие.

3.1.5. Използване на ОПР за насърчаване на по-голям приток на частни средства

Сътрудничеството с **частния сектор** като водещ фактор за приобщаващ растеж и устойчиво развитие е област, в която ЕС от доста време забелязва голям потенциал. ЕС и държавите-членки използват различни стимули (инвестиционни гаранции, специални фондове, кредити при преференциални условия, подкрепа за съвместни предприятия и т.н.) с цел насърчаване на притока на частен капитал в развиващите се страни и подпомагане на една по-стабилна международна рамка за отговорно корпоративно поведение. ЕС и неговите държави-членки биха могли да използват в по-голяма степен комбинация от кредити и безвъзмездни средства или да използват инвестиционни фондове с дялово участие или инструменти за разделяне на риска, за да мобилизират допълнително финансиране — включително от частния сектор — за задоволяване нуждите от инвестиции на нашите страни партньори. Този въпрос ще бъде разгледан в предстоящите законодателни предложения относно бъдещата политика на развитие на ЕС.

Паричните преводи от мигранти, чийто частен характер ЕС подчертава, са друг съществен приток на средства към развиващите се страни, който може да допринесе за развитието. Преводите от ЕС към развиващите се страни, дори според консервативни оценки¹¹, възлизат на приблизително същата сума като общата ОПР от ЕС. Колебанията в тези потоци могат да имат голямо влияние върху условията на живот на получателите в развиващите се страни. ЕС обеща да намали разходите за паричните трансфери и да ги улесни¹². За тази цел през 2010 г. ЕС и държавите-членки продължиха да работят в няколко области, например за подобряване на данните, повишаване на прозрачността и конкуренцията на пазара на разплащателни услуги, финансиране на проекти, свързани с паричните преводи към развиващите се страни, подкрепа на финансовите услуги в развиващите се страни и подобряване на финансовата грамотност на мигрантите. Разходите за изпращане на парични преводи намаляха в някои държави-членки от ЕС, но в други държави-членки се увеличиха¹³. Предизвикателства продължават да бъдат: i) получаването на прецизна информация относно основните коридори, разходите по изпращането и неформалните парични потоци от ЕС; ii) въвеждане на намаление на разходите и за получателите в развиващите се страни; iii) изграждането на благоприятна среда; и iv) подобряването на достъпа до финансиране и на финансовата грамотност.

3.1.6. Подкрепа за търговския капацитет на развиващите се страни чрез помощ за търговия

Търговията на регионалните и международните пазари има голям потенциал за подпомагане на приобщаващия растеж и представлява важен фактор за постигането на голям брой успехи в областта на развитието. ЕС оказва последователна подкрепа за развиващите се страни да използват търговията като инструмент за развитие. Като част от своята стратегия за подпомагане на търговията ЕС като цяло се съгласи да предприеме действия за увеличаването на помощта за търговия и за засилване на нейния ефект. Общият годишен размер на помощта от ЕС за търговия възлизаше на

¹¹ <http://data.worldbank.org/data-catalog/world-development-indicators>.

¹² Заклучения на Съвета от 11.11.2008 г. Обща позиция на ЕС за Конференцията за финансиране за развитие в Доха.

¹³ <http://remittanceprices.worldbank.org/>

10,5 млрд. EUR през 2009 г.¹⁴, с което се запази рекордната стойност от предишната година. Помощта, свързана с търговията, от ЕС и държавите-членки, която е съставна част от помощ за търговия, нарасна значително през 2009 г. до общо 3 млрд. EUR, което значително надхвърля целта за изразходване (след 2010 г.) от 2 млрд. EUR годишно.

През 2009 г. Африка се превърна в най-големия получател на помощта от ЕС, свързана с търговията, и на помощта за търговия, взети заедно. Данните за 2009 г. показват също така значително нарастване на помощта за търговия за държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн, която достигна 3,6 млрд. EUR. Делът на помощта за търговия от ЕС и неговите държави-членки за най-слабо развитите страни се запази на стабилно равнище от 22 % от общата сума.

В докладите на офисите на ЕС по места се посочват умерени подобрения в процесите, подпомагащи обема и ефективността на помощта за търговия, като например включването на търговията в диалога за политиката между донорите от ЕС и партньорите; повишаване търсенето от страната партньор на помощта за търговия; координиране на разработването и изпълнението на търговските стратегии; оценки на търговските нужди; съвместни операции и хармонизация и включване на стратегически приоритети за икономическа регионална интеграция в националните планове за развитие и търговската стратегия. Всички тези области изискват непрекъснато и интензивно внимание. В най-слабо развитите страни засилената интегрирана рамка за помощта, свързана с търговията, предлага специална възможност да бъде помогнато на тези страни да отделят повишено внимание на въпросите, свързани с търговията, и да увеличат ефективното подпомагане на търговията.

3.1.7. Нужда от изпреварващи мерки в случай на бъдещи дългови кризи в развиващите се страни

ЕС и неговите държави-членки дават своя принос за пълното изпълнение на многостранната инициатива за намаляване на дълга и на инициативата за тежко задлъжнелите бедни страни. Устойчивостта на дълга и рискът от евентуални проблеми по отношение на дълга сред страните с ниски и средни доходи трябва да бъдат взети предвид при увеличаването на използването на комбинация от кредити и безвъзмездни средства в подкрепа на развиващите се страни. За да бъдат избегнати нови дългови кризи, е необходимо подпомагане за подобряване на капацитета за стабилно управление на дълга и за отговорни практики на заемане и кредитиране.

3.2. Ефект на помощта от ЕС

3.2.1. По-добро използване на помощта

ЕС играе водеща роля в насърчаването на международните усилия към по-ефективно използване на помощта. Принципите на ефективност на помощта, посочени в Декларацията от Париж и Програмата за действие от Акра, бяха включени в оперативната рамка на ЕС за ефективност на помощта¹⁵, която съдържа ангажименти и етапи, които позволяват на ЕС и на неговите държави-членки да измерват по-ефективно своя напредък по отношението на изразходването на ОПР. Въпреки че се

¹⁴ Все още не са налице данни за 2010 г.

¹⁵ Консолидирана версия от 11.1.2011 г., Главен секретариат на Съвета 18239/10.

наблюдават известни подобрения по няколко показателя, са необходими повече действия за постигането на общата цел за максимално подобряване на съотношението разходи—ползи. Целта трябва да бъде подобряване на ефекта на помощта от ЕС като цяло върху развитието. Тази възможност ще бъде допълнително проучена по-късно през 2011 г. в съобщенията относно съвместното планиране на помощта от ЕС и относно общата позиция на ЕС за срещата в Пусан. В Пусан доказателствата относно изпълнението на принципите за ефективност на помощта ще бъдат преразгледани в по-широкия контекст на развитието. В бъдеще предизвикателство ще представлява определянето на ролята, която играят принципите на ефективност на помощта в помощите с голям ефект, и по-нататъшното засилване на тяхното изпълнение на равнището на съответната страна.

3.2.2. Глобално финансово управление, създаване на възможности за развиващите се страни

ЕС е последователен защитник за по-голямо участие на развиващите се страни в международните финансови институции. През 2010 г. МВФ и Световната банка одобриха важни реформи в управлението, като например увеличаване на правата на глас и квотите на развиващите се страни и страните в преход. ЕС трябва да спомогне тези реформи да бъдат приложени бързо в двете институции. Според ЕС за следващия преглед на акционерния капитал на Световната банка през 2015 г. участието в Международната асоциация за развитие — компонент за заеми при преференциални условия на Световната банка, следва да бъде окончателно и в достатъчна степен интегрирано във формулата за правата на глас, като по този начин ще бъдат създадени подходящи стимули за всички акционери да осигурят дългосрочната финансова устойчивост на институцията. Освен това ЕС трябва да подобри координацията в международните финансови институции, за да може да говори с един общ глас по основни проблеми.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Въз основа на констатациите в доклада Комисията препоръчва да бъдат предприети следните стъпки:

- (1) ЕС и държавите-членки трябва да засилят подкрепата си за усилията на развиващите се страни за **мобилизиране на вътрешни ресурси за развитие в съответствие с принципите на доброто управление в областта на данъците**.
- (2) След като не успяха да постигнат **междинната цел за 2010 г. по отношение на ОПР** от 0,56 % от БНД, в съответствие с поетия от тях ангажимент през 2005 г., държавите-членки трябва:
 - а) да потвърдят колективния ангажимент на ЕС за увеличаване на ОПР на 0,7 % от общия БНД до 2015 г. въз основа на ясните доказателства, че политиката на развитие на ниво ЕС може да осигури висока добавена стойност, размерът на ОПР от ЕС сам по себе си трябва да изиграе своята роля в това увеличение¹⁶;

¹⁶ Преглед на бюджета на ЕС, COM(2010)700 от 19.10.2010 г.

- б) да потвърдят, че ще постигнат своите индивидуални цели за ОПР, тъй като всяка държава-членка, която не изпълнява своята част от договорените цели, подкопава общите усилия на ЕС за постигане на целта от 0,7 %:
 - ЕС-15 да постигне в най-кратки срокове поне 0,51 % от ОПР/БНД и 0,7 % от БНД до 2015 г., а онези държави-членки, които са надхвърлили тези стойности, да продължат своите усилия;
 - ЕС-12 да се стреми към равнища на ОПР от най-малко 0,17 % от БНД във възможно най-кратки срокове и 0,33 % от БНД до 2015 г.;
 - в) да предприемат конкретни национални действия за постигане на целите, включително чрез създаване на многогодишни планове за действие и включване на целите за ОПР в националното законодателство;
 - г) да споделят прогнозите за бъдещи периоди по отношение на своите индивидуални действия, като покажат тенденция на увеличение на бюджета за ОПР по години до 2015 г., и представят тези данни в годишния доклад за ОПР, който Съветът подготвя за Европейския съвет.
- (3) **Държавите-членки трябва да потвърдят колективния ангажимент за увеличаване на ОПР за Африка и да го изпълняват:** ОПР от ЕС за Африка не нараства със същия темп като общата ОПР от ЕС. Държавите-членки трябва да положат повече усилия, за да предоставят поне половината от увеличението в ОПР на африканския континент. ЕС и неговите държави-членки трябва да координират своите действия с цел да предоставят повече ОПР за африканските държави в най-голяма нужда.
- (4) **Държавите-членки трябва да потвърдят колективния ангажимент за увеличаване на ОПР за най-слабо развитите страни и да го изпълняват:** те трябва да координират увеличението на тяхната помощ да бъдат насочени към справяне с бедността и да постигнат целта за предоставяне на поне 0,15 % от своя БНД на най-слабо развитите страни. Всички държави-членки на ЕС трябва да направят своя принос за тази цел.
- (5) ЕС и неговите държави-членки трябва да обмислят засилването на изпълнението на ангажиментите за **ефективност на помощта**, като съсредоточат вниманието си върху предоставяне на възможност на страните партньори да поемат водеща роля за собственото си развитие и да управляват помощта, включително като:
- а) доразвият **съвместното планиране** на помощта от ЕС като цяло; Комисията ще представи предложение по-късно през 2011 г.
 - б) **засилят съществуващата бърза инициатива на ЕС за разделението на труда**, като я разширят в широка мрежа за подкрепа на изпълнението на оперативната рамка на ЕС за ефективност на помощта;
 - в) въз основа на опита на ЕС в изпълнението на ангажиментите за ефективност на помощта да си сътрудничат за **постигането на резултати на срещата в Пусан**, които се съсредоточават върху начините за максимално увеличаване на приноса на различните аспекти, свързани с

ефективността на помощта, за резултатите от гледна точка на развитието на равнище страна партньор. Комисията ще представи предложение за обща позиция на ЕС за Пусан по-късно през 2011 г.

- (6) В контекста на **помощта за търговия** ЕС и неговите държави-членки трябва да:
- а) **увеличат помощта за търговия в най-слабо развитите страни**, например като обърнат по-голямо внимание на капацитета на най-слабо развитите страни да формулират и изпълняват стратегии за развитие на търговията в подкрепа на приобщаващ и устойчив растеж; специално внимание следва да се отдели на използването на потенциала на засилената интегрирана рамка за помощ, свързана с търговията, за най-слабо развитите страни като инструмент за координиране на заинтересованите страни и изработване на стратегия;
 - б) **подобрят ефективността на помощта за търговия** за съответната страна, например чрез по-добро използване на оценките на търговските нужди, засилване ефективността на платформи, предназначени да подпомагат развитието на стратегии, свързани с търговията; и да се възползват от възможности за увеличаване на броя на съвместните операции;
 - в) **да засилят допълнително подпомагането за регионална интеграция**, в това число чрез помощи, предоставени на национално равнище;
 - г) да подкрепят собствения мониторинг на резултатите от страните партньори и на ефекта от помощта за търговия и напредъка на техните стратегии за развитие на търговията.
- (7) **Новаторските източници на финансиране** имат голям потенциал да спомогнат за преодоляване на недостига на финансиране за развитие. Държавите-членки трябва да съсредоточат своите усилия върху новаторски механизми със значителен потенциал за събиране на приходи и да гарантират, че съществен дял от така събраните приходи се използва за развиващите се страни.
- (8) **ОПР и финансирането в областта на климата** са взаимнодопълващи се, като и двете имат за цел да помогнат на развиващите се страни да изградят за себе си бъдеще без проблеми в областта на климата:
- а) **донорите от ЕС и развиващите се страни** трябва да имат единна стратегия за развитие, която отчита проблемите, свързани с климата, и обхваща приспособяването и смекчаването на въздействията;
 - б) **донорите от ЕС** трябва да насърчат други участници да изпълняват действия за финансиране в областта на климата в съответствие с договорените принципи за ефективност на помощта.
 - в) Съгласно споразуменията от Канкун финансирането в областта на климата трябва да бъде „ново и допълващо“, като в това отношение съществува голямо разнообразие от мнения. Трябва да бъде постигнат допълнителен напредък за набелязването на стабилен подход, с който да се гарантира, че финансирането в областта на климата не застрашава

борбата с бедността и напредъка в постигането на ЦХР, за което Европейският съвет постигна споразумение през 2009 г.